

Sygn. akt II KK 310/21

POSTANOWIENIE

Dnia 11 sierpnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w dniu 11 sierpnia 2021 r. na posiedzeniu bez udziału stron

w sprawie A. B. i W. W.

wniosku obrońców skazanych o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 21 października 2020 r., sygn. akt II AKa (...), zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w W. z dnia 25 lipca 2019 r., sygn. akt XVIII K (...),

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł:

wniosków nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

W imieniu skazanego A. B. kasacje połączone z wnioskami o wstrzymanie wykonania orzeczenia wniosło dwóch jego obrońców. W skargach tych zarzucono rażące naruszenie przepisów prawa procesowego, w tym – w jednej z nich – art. 6 k.p.k. w zw. z art. 6 ust. 2 Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2016/343 z dnia 9 marca 2016 r. Generalnie w obydwu tych kasacjach obrońcy podnieśli na uzasadnienie przedmiotowego wniosku, że za jego uwzględnieniem przemawia zwłaszcza waga podniesionych zarzutów oraz wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji, a w rezultacie, uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym. W przekonaniu obrońców, wykonywanie wobec skazanego A. B. kary pozbawienia wolności spowoduje nieodwracalne i negatywne skutki dla niego.

Dodatkowo jego obrońca – adw. A. W. – wskazał na trudną sytuację rodzinną i osobistą skazanego. Podniósł, że skazany wychowuje troje dzieci, nadto syn R., formalnie będący pod opieką dziadków, faktycznie jest wychowywany także przez skazanego. Obrońca zwrócił też uwagę, że na skazanym ciąży zobowiązania finansowe, którym może podołać przebywając na wolności. Zawniósł również zastosowanie wobec A. B. poręczenia majątkowego w kwocie 100.000 zł.

Obrońca skazanego W. W. zarzucił w kasacji rażące naruszenie przepisów prawa procesowego mające wpływ na treść zaskarżonego wyroku. Uzasadniając wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia podniósł podobnie, że za jego uwzględnieniem przemawia doniosłość zarzutów kasacyjnych i wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia skargi. W tej sytuacji wykonywanie wobec skazanego W. W. wyroku spowoduje nieodwracalne skutki dla niego.

Rozpoznając przedmiotowe wnioski złożone przez obrońców skazanych Sąd Najwyższy stwierdza, że nie zasługują na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy przypomnieć, że instytucja wstrzymania wykonania wyroku określona w art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, a potrzeby jej zastosowania nie może uzasadniać sama czynność wniesienia kasacji. Potrzeba ta aktualizuje się dopiero w istocie wówczas, gdy bądź to (niezależnie od przyszłego rozstrzygnięcia co do zasadności skargi kasacyjnej) już wcześniej można stwierdzić zaistnienie istotnych powodów do uznania słuszności tej kasacji, bądź też wówczas, gdy strona wykaże odrębnie istnienie szczególnych okoliczności powodujących, że wykonywanie lub wykonanie orzeczenia pociągałoby za sobą wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki (*zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 stycznia 2014 r., sygn. akt II KK 361/13, LEX nr 1427396*).

Wskazać należy, że argumentacja obrońców obu skazanych podniesiona we wnioskach o wstrzymanie wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności nie zawiera przesłanek, które mogłyby zadecydować o konieczności zastosowania instytucji z art. 532 k.p.k. Samo powołanie się na treść zarzutów nie może być uznane za wystarczające w tym przypadku – nie mogą one bowiem automatycznie przesądzać o tym, że na pierwszy rzut oka istnieje podstawa do odstąpienia od domniemania trafności ocen i ustaleń przyjętych za podstawę prawomocnego wyroku już na etapie rozpoznawania niniejszych wniosków. Brak bowiem

możliwości uznania na tym etapie, jeszcze przed merytorycznym rozpoznaniem sprawy, że *prima facie* zarzuty podniesione w kasacjach wskazują na tak poważne błędy w kontroli apelacyjnej dotyczącej czynienia ustaleń faktycznych przez Sąd I instancji, że powinny one prowadzić do uchylenia wyroku Sądu odwoławczego i powtórzenia kontroli instancyjnej. Należy podkreślić, że przedmiotem rozważań związanych z oceną przez Sąd Najwyższy zasadności złożonego w trybie art. 532 § 1 k.p.k. wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie może być przecież całościowa i merytoryczna ocena trafności i zasadności podniesionych w kasacji zarzutów, gdyż ta może zostać rozstrzygnięta dopiero w trakcie rozpoznawania tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia. W przypadku zaś niniejszej sprawy nie sposób jednoznacznie zadecydować, czy wskazane w kasacjach zarzuty doprowadziłyby do uznania, że natychmiastowe wykonanie wyroku nie jest niezbędne i może realnie prowadzić do negatywnych dla skazanych następstw. Sam fakt złożenia kasacji na korzyść skazanych nie może przemawiać za uruchomieniem nadzwyczajnej instytucji wstrzymania wykonania orzeczenia z art. 532 § 1 k.p.k.

Sąd Najwyższy nie neguje złożonej, a nawet trudnej sytuacji osobistej i rodzinnej skazanego A. B. Należy jednak stwierdzić, że tego rodzaju okoliczności mogą być podstawą do ubiegania się o odroczenie wykonania kary pozbawienia wolności lub w przypadku osadzenia w zakładzie karnym, do podjęcia starań o przerwę w odbywaniu tej kary na zasadach określonych w Kodeksie karnym wykonawczym (*por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 2 kwietnia 2004 r., V KK 70/04, OSNwSK 2004, Nr 1, poz. 681*). Nie stanowią jednak przesłanki do wstrzymania wykonania orzeczenia w trybie art. 532 § 1 k.p.k. Z tego też powodu brak było podstaw do zastosowania wobec tego skazanego proponowanego poręczenia majątkowego.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.